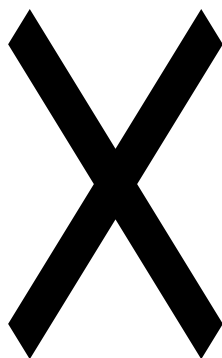

IURIE DARIE - IURA

Istoria artei teatrale și cinematografiei, precum și istoria artelor plastice, ne-a păstrat un stâlp al artei, personalitate de mare valoare, Iurie Darie - actor, desenator, om. Desenele realizate, filmele în care a jucat, piesele de teatru, amintirile ce le poartă în suflet, o mulțime de cunoscuți și de prieteni, fiul și soția, Anca Pandrea, actriță și model de soție credincioasă și statornică, ne arată că moartea este un accident care dăruiește speranța și încrederea în șansa unui nou început. Prin moarte, oamenii care nu au făcut umbră degeaba pe pământ și nu au trăit ca niște turiști rătăciți ocupă un binemeritat loc la ambasada pământenilor din cer.

Activitatea sa actoricească, atât în teatru cât și în cinematografie, desenele sale „în direct” pe posturi TV constituie punți de între artă și oameni, legături între sentimente, suflete, emoții. Minte acută și îmbogățită cu iz artistic prin educație, studii superioare de specialitate, inteligență și imaginație creatoare au făcut ca Iura - Iurie Darie - să fie o forță artistică, ducând la stimularea calităților sale umane, căutând și apreciind perfecțiunea.

În calitatea mea de coleg de liceu cu actorul Dumitru Furdui - Dem Furdui - prieten și consătean al zonei Băilești, ca și Amza Pelea, am avut dese ocazii de a-l întâlni pe Iurie Darie; de câte ori eram în preajma domniei sale mă învioram, constatând că există oameni cu caracter deosebit, care îți dau încredere în potențialul ființei umane. În piesa de teatru „Nota zero la purtare”, în filmele „Alo, ați greșit numărul” și în seria „Brigada diverse”, Iurie Darie s-a comportat ca un om important, chiar extraordinar, în calitatea sa de înger ocrotitor detașat de Dumnezeu pe Pământ pentru a face mai frumoasă și ușoară viața semenilor.

Deseori, în nopțile lungi de nesomn, mă simt vizitat de Iura și multe alte cunoștințe, cu care, prin ferestrele deschise către Dumnezeu, comunicăm. „Când cei vii nu au curaj și tac, morții vorbesc...” („Alo, ați greșit numărul”). Câte adevăruri demască greșeala unui număr de telefon! Câte prietenii se leagă în urma formării unui număr de telefon din greșeală sau intenționat!

Probabil că la un asemenea număr de telefon „greșit” a cunoscut-o pe stăpâna inimii sale, actrița Anca Pandrea, norocos adevăr ce a unit două suflete se pare de nedespărțit, chiar dacă sunt fiecare în altă „lume”, în altă viață și altă dimensiune.

„Balada” lui Ciprian Porumbescu, pe care Iura o cânta în piesa de teatru „Nota zero la purtare”, prin puritatea sunetelor corzilor viorii, a trimis în eternitate un puternic compozitor român, totalitatea doinelor, suferințelor și bucuriilor unui popor, care „nu a fost niciodată la cârma vremii, ci un biet popor, sub vreme”. Ciprian Porumbescu se poate să fi fost retras de Creator de pe pământ ca în Rai să compună balade ale poporului nostru care să fie cântate în permanență de corul îngerilor. Să-i considerăm pe cei doi mari artiști - Iura și Cipri - două euri necesare, indispensabile culturii și artei

românești. Genii precum cei doi poate că se nasc o dată la o mie de ani, dar cum în cer anii au altă măsurătoare, să mulțumim destinului că acolo sus cineva ne iubește și din când în când ne trimite oameni potriviți, la locul potrivit.

Prin plecarea celor doi în neființă, Iurie Darie și Ciprian Porumbescu, arta și cultura națională și internațională a fost văduvită de doi monștri sacri.

La crâpatul de ziuă, în auzul cântatului de cocoși, Iura, cu care prin zâmbetul său fără de seamă îmi trec nopțile, mă părăsește, făcându-ne, a câta oară, semn cu mâna de revedere. Data viitoare, îi voi spune că a plecat dintre noi prea devreme... „BD în acțiune” s-ar fi continuat cu dosare DNA împotriva celor care au dus țara la sapă de lemn, iar poporul la lingură de lemn. Când se vor deschide dosare cetățenilor pentru port de frumusețe și trafic de inteligență, nu va mai putea răbda, va coborî printre noi cu frumoasa promisiune, „BD” într-o nouă acțiune. Soția sa, actrița Anca Pandrea, cu lacrimi ce curg șiroaie pe adânciturile obrajilor cu ochii care cer, așteaptă semnalul din partea lui Iura, de a porni spre el. Prin sufletul său frumos și nobil, își găsea liniștea artistică pe scenă sau în filme și în același timp stabilea o legătură puternică cu publicul și colegii, care la rândul lor îl adorau. Păcat că și-a schimbat domiciliul! În plină noapte, când barierele cerului se deschid, Iura mă vizitează, vorbim și râdem. Că este viu și va fi printre noi perioada îndelungată, sunt chezaș, capabil să pun mâna în foc.

Pictor VERGIL COJOCARU - COVER

Textul, prescurtat, face parte din ciclul „Morții vorbesc” ce va fi o continuare a lucrării „Cartea amintirilor, loc de întâlnire a excelențelor”.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*